

Ліван (офіційна назва Ліванська Республіка, столиця Бейрут) – країна на Близькому Сході, на узбережжі Середземного моря, розташована між Сирією та Ізраїлем. Загальна площа країни складає близько 10,4 тис. кв. кілометрів. Рельєф країни формується прибереговою рівниною, двома гірськими хребтами Ліван та Антіліван, між якими простягається долина Бекаа. Клімат субтропічний середземноморський; гірські райони зазнають впливу висотної поясності. Корисні копалини представлені вапняками, залізними рудами, запасами солей. Особливістю країни є додатний водний баланс у регіоні з яскраво вираженим вододефіцитом. Завдяки цьому 18% території країни займають орні землі, 9% – багаторічні культури, 1% – пасовиська, 8% – ліси, 64% - інше. З несприятливих природних явищ виділяються пилові та піщані бурі.

Населення країни складає 3 874 тис. Чол (2005 р.). Природний приріст становить близько 12 чоловік на тисячу жителів. Вікова структура населення характеризується високою часткою молодого населення. На вікову категорію до 15 років припадає близько 26,5% населення, від 15 до 65 – 66,6%, понад 65 – 7%. При цьому медіана вікового складу населення складає 27 років для чоловіків та 29 років для жінок. Міграційний обмін практично відсутній. Статевий склад населення характеризується переважанням жінок (53%). Очікувана тривалість життя становить майже 73 роки.

В етнічному відношенні, 95% населення складають араби, 4% – вірмени та 1% – інші народи. Багато ліванських християн не ідентифікують себе з арабами і називають себе фінікійцями. Релігійний склад є доволі строкатим. На території Лівану співіснують представники ісламу та християнства. Мусульмани (шиїти, суніти, друзи, ісмаїліти, алавіти) складають близько 58% населення, християни – близько 39%. Останні включають представників маронітської, мелькітської, сирійської, вірменської, римської католицьких, грецької, вірменської, сирійської православних церков, а також халдеїв, коптів та протестантів). Офіційною мовою є арабська, поширені також французька, англійська та вірменська мови. Понад 87% населення Лівану вміють писати та читати.

У політико-адміністративному відношенні Ліван є унітарною республікою, включає 8 адміністративно-територіальних одиниць (Ааккар, Баальбек-Хельмер, Бейрут, Бекаа, Ліван-Норд, Ліван-Суд, Монт-Ліван, Набаті). Законодавча влада представлена однопалатною Національною Асамблеєю, що обирається на основі всенародного голосування на чотирирічний термін. Виконавчу владу здійснює кабінет міністрів, що призначається прем'єр-міністром за консультацією з президентом та членами Національної Асамблеї. Президент є головою держави і обирається Національною Асамблеєю на шестирічний термін. Судочинство здійснюють чотири касаційних суди (три суди з цивільних та комерційних справ та один з кримінальних). Конституційна Рада

визначає відповідність права конституції. Якщо висувуються звинувачення на адресу президента чи прем'єр-міністра, їх заслуховує Верховна Рада.

Економіка країни розпочала відновлення після громадянської війни 1975-1991 рр. за рахунок інтенсивного кредитування. Обсяг ВВП (2006 р.) у паритеті купівельної спроможності складає понад 21 млрд дол. США (5500 дол. США на душу населення). 72% ВВП виробляється у сфері послуг, 21% у промисловості та 7% у сільському господарстві. Середній рівень безробіття становить 20%. Відсоток населення за межею бідності – 28%. Провідні галузі господарства включають банківську діяльність, туризм, харчову промисловість, ювелірну справу, цементну, текстильну, видобувну, хімічну, деревообробну, нафтопереробну та металообробну промисловість. Основними сільськогосподарськими культурами є цитрусові, виноград, томати, яблука, картопля, оливки; розвинуте вівчарство. Експорт країни сягає 1,8 млрд дол. США. Експорт включає ювелірні вироби, продукцію неорганічної хімії, різноманітні споживчі товари, фрукти, тютюн, будівельні матеріали, устаткування для електростанцій, текстильні волокна, папір. Основні партнери – Сирія, ОАЕ, Швейцарія, Туреччина, Саудівська Аравія. Імпорт складає понад 9 млрд дол. США. Основні імпортовані товари включають нафтопродукти, автомобілі, медичні товари, одяг, м'ясо та живих тварин, споживчі товари, папір, тканини, тютюн. Основними постачальниками імпорту є Італія, Сирія, Франція, Німеччина, Китай, США, Великобританія, Саудівська Аравія. Зовнішній борг становить 31 млрд дол. США.